

OPSTILLINGSERKLÆRING FOR OLE ANKJÆR MADSEN

Stillere:

Hanna Haxholm
Kirsten H. Jørgensen
Sophie Jo Rytter
Suzanne Schytt
Vibeke Østergaard

Jeg har været medlem af Amnesty siden ca. 2000, men blev aktiv i 2005, da jeg stoppede med at arbejde og derfor fik mere tid. Samtidig begyndte jeg at tage ud som foredragsholder for Amnesty og har i en årrække holdt mange foredrag på folkeskoler, gymnasier, højskoler og foreninger af forskellig art om menneskerettigheder og Amnestys arbejde.

Jeg er uddannet folkeskolelærer og har som sådan mest undervist i dansk og engelsk. Jeg startede min lærerkarriere som u-landsfrivillig i Zambia, udsendt af Mellempfolkeligt Samvirke i 1969. Jeg underviste 2 år (fortrinsvis i historie) på en kostskole med 800 elever nær Tanganyikasøen. Her fik jeg forstærket den interesse for menneskerettigheder og mellemfolkelig forståelse, som i første omgang bragte mig til Afrika.

Jeg var i en årrække engelskredaktør af bladet "Sproglæreren", som var organ for de danske sproglærerforeninger. Jeg har siden min pensionering gennemført en kandidatuddannelse ved Aarhus Universitet og er nu cand. mag i engelsk og litteraturhistorie

Jeg har en bred interesse for Amnesty og menneskerettighederne, men min hovedinteresse er lokalaktivisme. Jeg mener, at folkelig støtte er vigtig for at give slagkraft til en organisation som Amnesty. Jeg var med til at danne den gruppe, som siden blev kendt som Amnestys Rejsehold. Jeg har i den egenskab besøgt de fleste af de midt- og nordjyske amnestygrupper med det formål at klarlægge de enkeltgruppers interesser, problemer, arbejdsmetoder og -områder, at formidle kontakt og styrke forholdet mellem Sekretariatet og de lokale grupper og at bidrage til, at man føler sig hjemme i "Amnestyfamilien".

Jeg har siddet i Hovedbestyrelsen i fire år.

I Hovedbestyrelsen beklæder jeg posten som aktivismerepræsentant. Jeg vil gerne fortsat deltage i arbejdet med at inddrage flere aktive medlemmer i Amnestys arbejde og i den forbindelse mener jeg, at det ikke blot er vigtigt at satse på en ny generation af unge mennesker, men at vi også bør satse på den gruppe, man kunne kalde "de unge pensionister". Det er en befolkningsgruppe, som har lagt arbejdslivet bag sig, men som stadig har arbejdsevne og energi i behold, og som har en livs- og arbejdserfaring, som kan udnyttes i Amnestyregi.

På den baggrund håber jeg at blive genvalgt til Hovedbestyrelsen.